

"Ratification van verdrag, een keus tussen risico's" in Het Parool (1 mei 1953)

Source: Het Parool. Vrij Onverveerd. dir. de publ. Van Norden, W. 01.05.1953. Amsterdam: Het Parool. "Ratification van verdrag, een keus tussen risico's", auteur:Larock, Victor.

Copyright: (c) Het Parool

URL: [http://www.cvce.eu/obj/"ratification_van_verdrag_een_keus_tussen_risico_s"_in_het_parool_1_mei_1953-nl-c2e41225-2f98-4ef8-a0a0-1d007e0fa94b.html](http://www.cvce.eu/obj/)

Publication date: 14/05/2013

Socialisten en de E.D.G.

Ratificatie van verdrag een keus tussen risico's

Door Victor Larock

Lid van het bestuur der Belgische Socialistische Partij en de Belgische Kamer van Afgevaardigden, Hoofredacteur van "Le Peuple"

De Belgische Socialistische Partij heeft haar houding ten opzichte van het Verdrag inzake de Europese Defensie Gemeenschap nog niet bepaald. Dit voornamelijk om drie redenen: 1. Het Verdrag is, zelfs volgens de mening der meest warme voorstanders, ver van volmaakt; 2. Alle elementen van het vraagstuk zijn nog niet bekend; 3. Het is wenselijk, dat de Westerse socialistische partijen een gemeenschappelijk standpunt innemen; er is in dit opzicht enige vooruitgang te bespeuren, maar er blijven nog te veel meningsverschillen over. Ik wil in het kort punt voor punt toelichten.

I

Het Verdrag is verre van volmaakt. Twee stellingen werden verdedigd in September 1950: die der Verenigde Staten, welke een bepaalde Duitse strijdmacht wilden doen deelnemen aan het Atlantische bondgenootschap, en die van Frankrijk, dat een zeer radicale integratie op het Europese plan voorstelde. Alle Atlantische mogendheden, behalve Frankrijk, konden de Amerikaanse stelling aanvaarden.

Men heeft evenwel getracht een compromis te vinden: na 17 maanden onderhandelen is het huidige Verdrag eruit voortgekomen. Vandaar ook, dat het zowel ingewikkeld en log is, als ook zwakheden bevat. Het Europese leger van de E.D.G. is noch een coalitieleger noch een werkelijk geïntegreerd leger.

De militairen zijn er niet tevreden over. Zij beweren, niet zonder reden, dat de voornaamste eigenschap van een leger is degelijk en doeltreffend te zijn. Na veel tijd te hebben verloren (1950-1953), heeft men de doeltreffendheid van de verdediging aan politieke en ideologische beslommeringen opgeofferd.

Zelfs de politici voelen zich al evenmin voldaan. Sinds het Verdrag aan de orde is, heeft het de nationale sentimenten, zowel in Duitsland als in Frankrijk, doen herleven en opnieuw geprikkeld. Het heeft de eenmaking van Europa niet begunstigd, maar er integendeel afbreuk aan gedaan. In de praktijk schept het Verdrag eerder een administratie en een bureaucratie dan een werkelijk verbonden leger. Het zou in de Atlantische Gemeenschap, die de enige werkelijke garantie is voor de veiligheid van het Westen, een gevaarlijk element van zwakheid kunnen introduceren.

II

Alle elementen van het vraagstuk zijn nog niet bekend. Inderdaad blijven de onderhandelingen tussen Frankrijk en Engeland open. Het statuut voor de associatie is nog niet vastgesteld. Dit aspect van het probleem is niettemin van vitaal belang, want Engeland is de Europese natie, die op het continent het sterkste leger heeft. Het is het enige leger met machtige luchtmacht, het enige, dat nog door een grote vloot wordt gesteund en ook het enige, dat het atoomwapen bezit. Het zou dwaas zijn, dat het E.D.G.-Verdrag van kracht zou worden voordat er een formeel statuut voor de associatie met Engeland bestaat.

Anderzijds heeft de Belgische minister van Landsverdediging, kolonel De Greef, onlangs het bestaan van een geheim militair accoord onthuld, dat deel uitmaakt van de E.D.G. Waar slaat dit accoord op? Het is noodzakelijk, dat de verantwoordelijke politici, voordat ze zich uitspreken, weten waar ze zich in opzicht aan hebben te houden.

III

De socialistische partijen moeten zoveel mogelijk gemeenschappelijke standpunten innemen. De Duitse partij heeft een geheel eigen standpunt. Maar de SFIO heeft voorwaarden geformuleerd, die door het gezonde verstand schijnen te zijn voorgeschreven. Zolang die nog niet zijn verwezenlijkt, zal de Belgische

partij er op aandringen, dat dit alsnog zal gebeuren.

***

De voorstanders van de ratificatie zijn in alle partijen en in alle landen in drie categorieën te verdelen. Allereerst degenen, die menen, dat het Verdrag, zoals het er nu uitziet, ongetwijfeld de beste of de minst slechte middelen voor de verdediging bevat: ze plaatsen zich op het praktische standpunt. Vervolgens zij, die van mening zijn - waarbij zij zich minder om de strategie dan om de politiek bekommeren - dat de E.D.G. een onvermijdelijke etappe is in de richting van „de Verenigde Staten van het kleine Europa”. Tenslotte degenen, die hun best doen de risico's te vergelijken, welke de E.D.G. inhoudt, met die, welke uit de verwerping van het Verdrag zouden voortkomen en die, omdat zij de minst zware risico's kiezen, tot de conclusie komen, dat ratificatie noodzakelijk is. Ik geloof, dat in de Belgische Socialistische Partij deze laatste voorstanders het talrijkst zijn. Welke risico's brengt de E.D.G. mee? Het voornaamste ligt ongetwijfeld in het feit, dat de E.D.G. snel de suprematie in Europa aan de Duitse strijdkrachten zal geven en dat deze strijdkrachten zouden kunnen worden gebruikt, allereerst om de Duitse, nog 20 zwakke democratie een beentje te lichten en vervolgens om met de wapens Berlijn en de Oostelijke provincies te heroveren. Heel Europa zou in het avontuur kunnen worden meegesleept.

***

Wat is het grote risico van een eventuele verwerping van het Verdrag? Dat de Amerikanen, teleurgesteld en ontmoedigd door het gebrek aan Europese verstandhouding, hun troepen van het Continent terugtrekken en zich verschansen in de peripherische bases van Groenland, Engeland, Spanje en Noord-Afrika. Dit risico staat gelijk met het gevaar van een invasie: de V.S. zouden zo aan Rusland tonen, dat het grootste deel van het Europese Continent door hen niet zal worden verdedigd. Zodoende zouden zij de Russen tot agressie uitnodigen. Als een dergelijke eventualiteit zich zou voordoen, zou de verwerping van de E.D.G. een onmiskenbare catastrofe betekenen en onmiddellijk de vrede in gevaar brengen. Als de Amerikaanse leiders, duidelijk en in het openbaar, deze geduchte dreiging met sancties uitspreken, zal dit waarschijnlijk al voldoende zijn om de Parlementen der zes landen, graag of niet, het E.D.G. -Verdrag te doen ratificeren.

Dit alles dan, wel te verstaan, in de veronderstelling, dat de Sowjets niet het besluit zullen nemen om de hereniging van Duitsland in bespreking te brengen op een basis, die voor de Duitsers zelf en voor de Westerse wereld aanvaardbaar is.

Victor Larock